

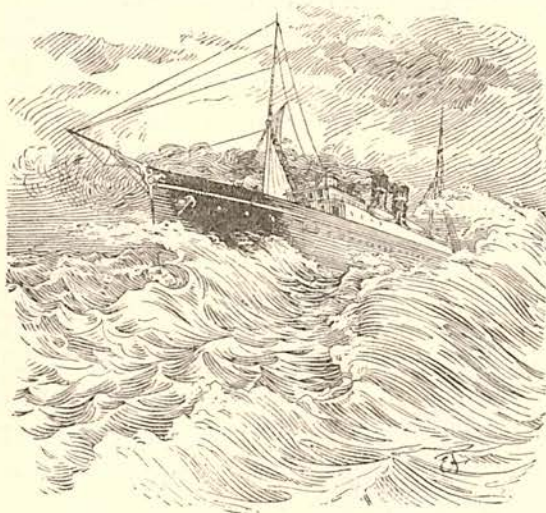

ВЪ ОКЕАНА

(Разказъ отъ Хенрихъ Сенкевичъ — за юноши).

Широката морска вълна люлфеше равномерно нѣмския параходъ „Блюхеръ“, който пътуваше отъ нѣмския градъ Хамбургъ за Америка, за града Нью-Йоркъ.

Четири денонощия вече той бѣше на пътъ и сега бѣ излѣзълъ въ отвореното море. Отъ кувертата окото виждаше само зелената морска повърхнина, безкрайнитѣ бразди и вълни, на мѣста покрити съ пѣна и сливащи се далечъ

въ пространството съ небето, по което пѣплѣха бѣли облаци.

Параходътъ, обърнатъ съ носа си къмъ западъ, ту бързо се подигаше надъ нѣкоя вълна, ту се скриваше въ дълбочината; по нѣкога той съвсѣмъ изчезваше, а послѣ изведнажъ тѣй бързо се подигаше надъ вълнитѣ, че дъното му дори се виждаше. Параходътъ вървѣше все напредъ. Подиръ него, като грамадна змия, се извиваше широка ивица вода; задъ кор-

милото хвърчеха нѣколко чайки¹⁾, които издаваха крѣсливи звукове и се прѣмѣтаха въ въздуха.

Духаше хладенъ вѣтръ и параходътъ вървѣше плавно само съ нѣколко разпуснати платна. Още отъ излизането на парахода изъ Хамбургското пристанище вѣмето бѣ постоянно вѣтровито, но не бурно; вѣтрътъ духаше отъ изтокъ и понѣкога утихваше: тогава платната шумно падаха, но послѣ пакъ се подигаха, сѣщо като бѣлитѣ гржди на лебеда. Матроситѣ, въ вълнени куртки, плътно прилѣпнали до тѣлото имъ, теглѣха вжжата съ жаленъ викъ „ко-о-о!“, навеждаха се и се изправяха като подъ тактъ въ пѣсень, а викътъ имъ се смѣсваше съ изсвирванията на мичманитѣ и тежкото издишане на тржбата, която изхвърляше черни кълба димъ.

Възползувани отъ хубавото вѣме, пасажеритѣ бѣха излѣзли на кувертата. При кормилото се виждаха чернитѣ палта и шапки на пасажеритѣ отъ първа класа; на носа²⁾ се пѣстрѣше тѣлната прѣселници. Едни отъ тѣхъ седѣха на скамейкитѣ, пушейки съ своитѣ кѣси лули, други полулежеха, а трети, облегнати на борта³⁾ гледаха въ водата.

Отъ цѣлата тая тѣлпа двама души се отличаваха съ печалнитѣ си лица и се държеха на страна отъ другитѣ: тѣ бѣха единъ старецъ и едно младо момиче. Тѣ и двамата не разбираха по нѣмски и се чувстваха напълно самотни. Кои бѣха тѣ? Отъ прѣвъ погледъ

¹⁾ Морски бѣли птици — рибарчета.

²⁾ Прѣдната частъ на кораба се казва *носъ*.

³⁾ Оградата на кувертата.